

#6273.

Glukewadel.

J. Wäljala luletused.

„Raja“ = = = =
hinnata kaasanne.

Trükitud L. M. Franzdorfi trükitiõjas
Narwas.

ENSV TA
Kirjanduseõuseumi
Arhiivõamatukogu

39401

Mu siht...

Mis mulle wahel elu käikis,
 On saatus jaganud,
 Mis luuleliselt mõttes läikis,
 Ma olen siia paigutand.

Et tulewiku elu ajal
 Nad sõjistikulgu mull weel,
 Mis rännates kord uoruf' rajal,
 Mull arm ja luule jagasid.

Ei laulikuks ma saada püüdnud,
 Weel seega iganes,
 Waid ainult mälestuseks hüüdnud
 Muud sihti mul ei olnudgi.

Päikesele!

Si kurvalt waatad aknast ja
 Mu kambri, igal õhtu eel,
 Kui lahkimisets tahaksid
 Mind Sumalaga jätta weel.

Su kiired kahwand, haledad
 Kui leinamisel, leian sind.
 Kas aimad wiist, et wiimast kord
 Sa lahkimisel näed mind?

Head ööd, head ööd! ma hiiian full',
 Kui kustud ära, looja läed.
 Wõib olla, et ja hommikul,
 Mind surma jängil juba näed...

Oh jätke mind.

Oh jätke mind mu ihad, tõtke
 Kus ial pole leida mind!
 Kõik paleused kaasa wõtke,
 Et neist ei waewoleks enam rind.

Oh jätke mind, ja ärge andke
 Mu südamele janu tuld!
 Ka wiimne säde rinnast kandke,
 Kõik, kõik, mis mulle kallim tuld!
 Et tundmataalt mind tuuled kanged,
 Wõiks jia sinna wijata,
 Ning katta kõrged lume hanged.
 Ei millegist siis nutaks ma —

Seist jätke mind, mu ihked, maha,
 Ja tõtke, tõtke kaugele!
 Et ialgi te piinaw koha
 Ei kajaks minu hingesse...

Sest terveks jäe mu kodu!

Kui paljad puude oksad tuulel tuisfid,
 Ja külmalt waatas taewast päikse palg'
 Kui lillekeseq une hõlma suiksid:
 Siis kodu poole tõttas minu jalq.

Kuis rõemu lained minu rinnas luisfid,
 Kui koitis mulle kodu raja alg!
 Mu huuled lahkeid laulu heali huikfid,
 Et unnes kõik waew ja kurbtus kalq.

Müüd kaugel jälle ma, külm sügis' jõudnud
 Oh, kodu lendaks jälle läinud lool,
 Kus mulle kõik nii kallis, kuldne, waif!

Kuid saatus on siin mulle kütkeid nõudnud
 Ei wõi ma waene tõtta kodu pool!
 Sest terveks jäe mu kodu, kuldne pais!

Sügisel.

Su septembri wilud tuuled,
 Minuſt mööda mühawad,
 Aratawad leina luuled
 Hinge põhjas, waluſad!

Puude latiwult langwad lehed,
 Kolletanud, iluta.
 Minu fuldsed lootuſ' ehed,
 Lang'wad ka kõik kaduma!

Tormake ſiis kanged tuuled,
 Minuſt mööda maru teel!
 Wiige rinnaſt rõemu luuled, —
 Kõik, mis ſealt on leida weel...

Oja jõgi.

Oja keerleb läbi luha,
 Läbi põesa, lillede,
 Wulisedes saadab kuha
 Metsa poole kaugele.

Mängitades sirab wesi,
 Jookseb ojas lõbustes,
 Kusuteleb lillekesi,
 Mis seal kõigutawad wees.

Ojast juba jõgi saanud,
 Waiksel edas' wajub nüüd:
 Endised mängud unustanud
 Tõsine ta tõtte püüd.

Sarnaselt ka elupäewad
 Kujunewad kõikidel:
 Moorus' rajal lastil läewad,
 Wanadusel waitusel.
